

regler, der er nødvendige for at leve i landet, herunder også erhvervelsen af dansk kundskaber.

Det meddeles i formålsbeskrivelsen, at lovforslaget også fremsættes med henblik på en bedre retsstilling og dermed retssikkerhed for udlændinge.

Fremskridtspartiet mener, at dette er i strid med god dansk retsopfattelse. Ved gennemførelse af en særlovgivning, som det her er tilfældet, gennemfører man ikke en forbedret retssikkerhed for de nævnte grupper.

Fremskridtspartiet erkender, at dansk kundskaber må antages at være en meget vigtig del af indvandrernes muligheder for integration, men dette er ingen begrundelse for en offentlig finansiering af indlæringen. Lovforslaget nævner, at modtagelsen af offentlige overførselsindkomster skal være afhængig af deltagelse i dansk undervisning.

Dette er i modstrid med at gøre deltagelsen til et obligatorisk krav for alle nye familiesammenførte voksne. Om man ønsker at modtage offentlige overførselsindkomster, skal være op til den enkelte. Hvis man ikke ønsker at modtage offentlige overførselsindkomster, så bør man heller ikke tvinges til at lære dansk.

Fremskridtspartiet mener heller ikke, det er nødvendigt at indføre uddannelses- og erhvervsvejledning på sprogskolerne. Fremskridtspartiet er samtidig modstander af, at udbyderkredsen skal udvides til også at omfatte amtskommunerne. De nuværende udbydere kan ikke klandres for det, de har udført hidtil, og derfor er der ingen grund til at udvide udbyderkredsen til også at omfatte amtskommunerne.

Fremskridtspartiet var ikke med i forliget i 1992 om integration af indvandrere. Fremskridtspartiet er også modstander af denne lov.

Ændringsforslag

Af *undervisningsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF og FP):

Til § 1

1) Nr. 2 affattes således:

»2. § 1, stk. 1, affattes således:

»Ethvert amtsråd skal sørge for, at indvandrere, jf. stk. 3, der bor i amtskommunen, kan

få undervisning, der sigter mod at gøre det muligt for dem at fungere i det danske samfund. Undervisningen skal kunne påbegyndes senest 3 måneder efter, at der er ansøgt herom, medmindre der foreligger usædvanlige forhold.«

2) Nr. 6 affattes således:

»6. § 2 affattes således:

»§ 2. Et amtsråd opfylder sin pligt til at sørge for undervisning efter § 1 ved at indgå overenskomst herom med en kreds af flere initiativtagere, f.eks. en privat skole eller anden privat initiativtager, en uddannelsesinstitution eller et andet amtsråd eller kommunalbestyrelse.

Stk. 2. Amtsrådet kan indgå i kredsen af initiativtagere i henhold til stk. 1 ved selv at iværksætte undervisning. Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom samt om indgåelse af overenskomster efter stk. 1.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Med lovforslaget øges antallet af deltagere til undervisningen. For at sikre, at denne udvidelse af deltagerantallet ikke skal føre til længere ventetider for nye deltageres påbegyndelse af indvandrerundervisningen, foreslås det, at der højst skal kunne gå 3 måneder mellem ansøgning og optagelse.

Dette svarer til, at der for øjeblikket normalt sker optagelse til undervisningen 4 gange om året. I enkelte amtskommuner har det imidlertid vist sig, at der allerede i dag er ventetider på mere end tre måneder. Her vil ændringsforslaget sikre en hurtig påbegyndelse af undervisningen. Det er i den forbindelse ikke hensigten, at problemet disse steder løses ved, at der f.eks. optages flere deltagere på et hold, end det er pædagogisk forsvarligt.

Til nr. 2

Ændringsforslaget har til formål at sikre imod monopoldannelse omkring udbudet af indvandrerundervisning. Det indføres i lovtæksten, at amtsrådet skal indgå overenskomst med flere initiativtagere på området, dog således, at amtsrådet selv kan vælge at indgå i kredsen af udbydere.